

ՀԱՆԴԻՍ ԱՄՍՈՐԵԱՅ

ԲԱՐՈՅԵԿԱՆ, ՌԻՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ԱՐՈՒԵՍՏԻՏԱԿԱՆ

Նր հրատակուր ամեն ամսու սկզբը:
Բաժանորդագիտ է կամայի վճարով՝ ծառկեա 8 ֆր.
— 4 րք.՝ Վազամանայ 5 ֆր. — 2 րք. 50 կուպ. :
Մուկ թիւ տուամիր կը վաճառու 1 ֆր. — 50 կուպ. :

Խմբագրութեան կենցրուակայր է Վիճան, Միջնա-
թարձան Միարամութեան Մայր վաճը:
Ժամբու ծայօթ խոյսարութեան վրա է:
Ժամբու ծայօթ առաջնարարակութիւնը 1887 տարւոյ:

ԹԻՎՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԽՈՎԱԿԱՆ

ԱՆԱՊԱՐԱԿԱՆ — Ցառալարութեան ինդիք: —
Հատազոտութիւնը նախնական ուսուութիւնը կամաց
ՄԱՍՆԱԿԱՆ — Ամսնա Ծայմէր-Լեռնենիւնը
և ծրկիր չայրը:
ԳՐԱՎԻՆ — Ազգային հատարակութիւնը 1887 տարւոյ:
ՄԱՍՆԱՎՈՍԽԱԿԱՆ — Պատուիթիւն չայրը:
ԹԵՂԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ — Ճաշակ չանգարանայոց մե-
ռուիւն:

ԱՆԱՊԱՐԱԿԱՆ — Տարածա հայելն տասեր:
ՀԱՅԱՍՏԱՆԱՀԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏԱՀԱՆ ԳՈՅԱ-
ՐՈՒԵՍՏԻՔ (Պատկերազարք):

ԱՐԱՐՈՒԵՍՏԻՔ
ՊԱՐԱՍՊԱՆ ՆՈՐԱՎԵԴ — Դաւախիւն:

ԱՆԱՊԱՐԱԿԱՆ — ՄԱՍՆԱՎՈՐ ԾԱՏԵՑԱՎՈՐ ՀԱՅԱ-
ՐՈՒԵՍՏԻՔ (Պատկերազարք):

ՈՐՍՈՋՄՆԵԿԵՆ

ԲԱՆԱԳԻՐԱԿԱՆ

ԶԵԼԻՔ բազմար միակերպ լեզուական-բա-
նասիրական ինդիքներով թերթա բեռնաւորել,
կամ — ընտանեկան բացարարութեամիք — գար-
ձեալ բանաբույսն իրավել. պայնաւո որ ընթեր-
ցողա մեկ մասնի կարեւոր երեւցածն արինեն-
դրուն թերեւս տաղաւուկ բերէ: Սակայն անպական
հետզետէ յերեւան ելած նորանոր ինդիքներ
եւ առաջարկութիւններ ի նպաստ գրաւորական
զարգացման առգին՝ յորդորամատ կը նեն զմեզ
անտարբեր ընալ ժամանակին որեւէ մուտարա-
կան շարժմանց առշեւ. — թե էպէս երբեմ
տեղեաց հեռաւորութեամիր եւ թերթիս թուացն
ամսոյ միջոցաւ բացարարութեամիք անագան կը
հասնի մեր հայնը:

ՑԱՐԱԿԱՆ ԱՆԴՐՈՒՆԻԿ ԽՈՎԱԿԱՆ

Վրուէները նետուելէն ետեւ դժուար է
պայտէ անագան ի բեմ կլիւ կամ նոր վճռո-
ւալ, մանաւանդ գուէտարկութեան կիցի անսե-
ղեակ հօսողի մը: Բայց կը վերնայ անպատճ հու-
թիւնը նկատելով որ մեր գիտութել չէ ոչ քրո-
ւեպը չէղողացնել եւ ոչ նոր քուէ տալ, թող-
թէ վիճու արձակել. պյլ կը բաշճանք որ՝ կա-
նուու թէ անագան ինդրոց էութեան լաւ թափ-
անցուի, եւ գործողութիւնք ըստ կարի գիտա-
կցութեամբ կատարուին:

Հայերէն պյրուբենից հարազատ հնչման
վրա վերշնի ժամանակներս քանի մ՞ակամ ինըն-
դիւններ հասպարական յուղուելէն ետեւ. կ. պոլ-
է Արէեւէ օրագրին 15/3 Մարտ թուովն երկ-
մասնեաց պաշարկութիւն, մը կը հանուի Աւ-
ստամական ինդիքոյն առջեւ, 1) Արեւմունքայ
Հայոց արտարերութիւնն եւ 2) Օսար բառե-
րու հայերէն աղղաղրութիւնն ըստ նոխնեաց ոռ-
ուուրբաննեան յերիւբելու:

Յայսանի է թէ պյու օրս, իբր գարէ մ՞ի
վեր, ինչ կիմացուի նոխնեաց ոռուուրբաննեան
ըսկութ՝ պյոնիք՝ կիմացուի օտարազգի բա-
ռից յարմարագրութեան մէջ գլխաւորաբար հայ-
երէն բաղաձայններու Միջակն ու նուրբն իրարու-
փոխակել, որու մասն է նաեւ զ եւ և գերեւոն
կերպով միար փոխանակելը:

Յայսանի է գարձեալ՝ թէ պյու ինդրոց վրայ
ճառեւով՝ խօսն առ Արեւմունքայ կը հայի կամ
անոնց կուղզուի սովորաբար¹, սակայն ունին

¹ Արեւմունք ընթերցողաց կը յանձնուի՝ որ լատին
գրով համակառած հնչմանց ընդհանուր լատինական կա-
ռարեն նկատեն, ինչպէս ուշամասակ ընդունուած է բա-
նական թեան մէջ. եւ ոչ մասնական դազիարէն ընթեր-
ցանական գրութէն: